

Regler, at bestemme, at denne kun kan gøres gældende under de samme Betingelser og inden for de samme Tidsgrenser, som Udkastet fastsætter for Checks. Som der bemærket, synes det lidet rimeligt, at dens Forpligtelse, der har udstedt eller endosseret en simpel Sigtanvisning, skulde være mindre begrænset, altsaa strengere, end dens, som har udstedt eller endosseret en Check eller endog en Veksel. Og da denne Urimelighed kan afhjælpes ved en simpel Henvisning til de om Checks givne Regler, synes det naturligt i den paa-tænkte Lov at optage en saadan Henvisning.

Udkastets § 17 — til hvilken der heller ikke svarer nogen Paragraf i det norske og svenske Udkast — stemmer med Forslagets § 10. Det er navnlig ogsaa fundet rettest at bibeholde den der opstillede Stempelfrihed for alle Sigtanvisninger. Naar det nemlig, som Tilfældet bliver efter Udkastet, stilles enhver, der udsteder en Sigtanvisning, frit at gøre den stempelfri ved deri at indsætte Ordet „Check“, skønnes der ikke at kunne ligge mindste Magt paa at opretholde Stempelplichten for andre (uaccepterede) Sigtanvisninger — en Afgiftspligt, som efter Stempellovens §§ 62 o. og 74 o. kun vilde komme til at ramme i de Tilfælde, hvor en saadan Anvisning bliver endosseret. Blev Stempelfriheden indskrænket til Checks, vilde Loven ogsaa komme til at indeholde en, som det synes, mindre heldig Opfordring til, blot for at undgaa Stempelplichten, at benytte Checkformen ogsaa uden for de Tilfælde, hvor denne alene er tænkt at skulle bruges, nemlig de, hvor der, med Hjælp i en derom truffen Aftale med Trassaten, træffes paa et disponibelt Tilgodehavende eller en disponibel Kredit. Naar Stempelfrihed saaledes bibeholdes for alle Sigtanvisninger, undgaaes ogsaa det uheldige Resultat, at mangelfuld Udfyldning af en Checkblanket — saasom en utilstrækkelig Angivelse af Betalingsstedet eller af Betalingsmodtageren — kommer til at medføre Stempelansvar. Fremdeles undgaa man med et Slag at ophæve den Stempelfrihed, som dels ved Lov af 11te Februar 1863, dels ved de i Henhold til denne Lov meddelte Begunstigelser er hjemlet en Del Pengeinstitutter for Transporter paa Sigtanvisninger, som træffes paa dem, og dermed at paalægge disse Institutter og deres Kunder det Besvær, som til ingen Nytte vilde forvolbes dem, om alle de af dem udgivne Anvisningsblanketter skulde inddrages, saasnart den ny Lov træder i Kraft.

De Bestemmelser, som fandtes i 2det og 3dje Punktum af Forslagets § 10, ere udgaaede. For saa vidt angaar Checks, vilde de blive genstandsløse som Følge af Forskriften i Udkastets § 8; og for saa vidt angaar andre Sigtanvisninger — for hvilke Loven hverken har fastslaaet nogen Regres imod Udsteder og Endosserer eller udtalt sig om Virkningen af Accept — kan det formentlig, om en saadan Anvisning maatte blive accepteret, have sit Forblivende ved den nugældende Regel, hvorom et Forbehold er gjort i Paragraffens 1ste Punktum.

Udkastets § 18 svarer til Forslagets § 13; Ophævelsesbestemmelsen er dog noget omredigeret, og den særskilte Omtale af de af Regeringen meddelte Stempelfritagelser er udeladt som overflødig efter Indholdet af § 17.

Kjøbenhavn, September 1896.

C. Hage.

B. C. Thomsen.